

Prof. Martin geeft een meer kunst-historisch beeld van Jan Steens oeuvre, dien hij „in zijn beste uitingen de grootste schilder van het Nederlandsche volksleven” noemt. „Hij is realist, maar een realist met groote fantazie. Hij ontleent hetgeen hij afbeeldt grootendeels aan zijn omgeving.”

„De menschen interesseeren Jan Steen in hun gekrioel, hun kleine kwesties, hun amourettes, hun werk, hun ontspanning, hun lief en leed”.

Prof. Martin besluit aldus zijn boekje over dien grooten Leidenaar wiens nagedachtenis binnenkort herdacht zal worden, met: „Wij bewonderen zijn opmerkingsgave, zijn techniek, zijn gevoel voor kleur, zijn humor en gezonde levensopvatting. Aldus zijn kunst genietend, verheffen wij ons even goed, als bij de aanschouwing van de werken van schilders, aan wier scheppingen minder „burgerlijke” tafereelen ten grondslag liggen”.

Jacob Ruisdael is verreweg de meerdere van zijn leerling Meindert Hobbema. „Ruisdael,” schrijft Just Havelaar, „sluit zich volkomen aan bij de algemeene tradities der Oud-Hollandsche landschapkunst en stijgt er, dank zij de macht van zijn stijl, op natuurlijke wijze boven uit. Dit zelfde kan van zijn grootsten leerling niet gezegd worden. Hobbema mist dit intuïtieve stijlgevoel; hij mist Ruisdael's synthetischen zin en diens dichterlijke verheffing.”

Toch waardeert de heer Havelaar ook Hobbema's kwaliteiten al zijn ze anders dan die van Ruisdael.

„'t Is Hobbema gegeven zich in een enkele schepping volledig uit te spreken, zoo volledig, dat hij er zich zelfs in overtrof. . . . Men zal reeds raden, dat ik gedoeld heb op Hobbema's „Laantje van Middelharnis”.

„Stellig zou Hobbema niet de belangrijke figuur zijn, die hij is, indien hij dit werk niet had nagelaten”.

Plasschaert heeft aan den Delftschen Vermeer en Pieter de Hooch, Carel Fabritius gekoppeld. De invloed van Fabritius en Vermeer acht hij zeer merkbaar bij Pieter de Hooch, wiens werk echter bij dat van beiden ten achter bleef.

Uit deze beknopte aanhalingen moge genoegzaam blijken dat deze boekjes voor hen die in kort bestek iets over de meest op den voorgrond tredende meesters der zeventiende eeuw willen weten, veel klare en juiste opmerkingen bevatten, die tot begrijpen — en genieten — hunner kunst zeker kunnen bijdragen.

R. W. P. Jr.

A. E. VAN DEN TOL, Meubileering en inrichting der woning. Rotterdam, Nijgh en van Ditmar's uitg. Maatsch. MCMXXV.

Wij worden in den laatsten tijd wel opgevoed in de moderne woning-interieur-cultuur.

De V. A. N. K. brengt ons met haar jaarboeken het nieuwste (enkele proeven daargelaten) wat haar leden in het afgelopen jaar ontwierpen.